

BUMERANG

speciál

Mnoho úspěchů jubilantce

Vážení občané, již několikrát v naší novodobé historii jsme se rozhodli pro vydání našeho zpravodaje jako „speciálního čísla“, většinou z důvodu nějaké výjimečné události. Tentokrát je to sto let života organizace, která má v popisu práce tělovýchovu.

Sto let je hodně dlouhá doba, o to více je třeba pozitivně hodnotit činnost dobrovolníků, kteří věnovali a věnují mnoho svého času a energie spoluobčanům, mládeži, prostě všem, které spojuje zájem o sport.

Dovolte, abych na tomto místě všem těmto ochotným a obětavým lidem vyjádřila poděkování a obdiv. V době, kdy mnozí přepočítávají vše na peníze a každou minutu svého času si nechávají bohatě zaplatit, je dobrovolná aktivita každého jedince obdivuhodná.

Takovýchto dobrovolných spolků a společenských organizací je v naší obci více, ale tělovýchovná organizace – bez ohledu na to, jak se v minulosti jmenovala – patří k nejstarším a má největší členskou základnu. Nebudu se zde vracet k daleké historii, mnohem povolanější na jiných místech tohoto zpravodaje zveřejní své zážitky a zkušenosti z minulých let.

Žiji ve Velké Polomi od roku 1992, osm let jsem byla členkou zastupitelstva, od roku 2002 ve funkci starostky obce. Především při výkonu této funkce jsem se dostala do úzkého kontaktu s lidmi, kteří v současné tělovýchovné jednotě pracují, komunikujeme hlavně se členy výboru TJ. Většinou se jedná o financování různých aktivit, zajištění prací, oprav apod. Snažíme se v rámci možností vyhovět, i když často to není možné v plném rozsahu. Přesto si myslím, že obě strany hodnotí spolupráci jako velmi přínosnou.

Velkým pozitivem je, že současný předseda TJ Ing. Emil Chudoba začal pracovat v radě obce a i on se účastní rozhodování všeho druhu. Zná proto velmi dobře finanční možnosti obce a všechny problémy, které téměř denně řešíme. Se znalostí věci obec každoročně přispívá na činnost tělovýchovné organizace, personálně či materiálně zastřešuje některé její potřeby.

Všichni se jistě shodneme, že naším společným problémem je nevyhovující stavebně technický stav Sokolovny. Ta má vícero způsobů využití, především je však místem, kde se koná mnoho společenských, kulturních či sportovních aktivit. Připomenu, že před několika lety jsme se snažili získat dotaci na celkovou revitalizaci celého sportovního areálu, zahrnující rekonstrukci a rozšíření Sokolovny, vybudování tribuny a úpravu nejbližšího okolí včetně příjezdové komunikace a parkovacích stání. Bohužel naše snaha o dotaci vyšla nazmar.

Až rok 2010 přinesl úspěch. Žádost o dotaci jsme zúžili na jeden stavební objekt, nechali jsme přeprojektovat přípojky a dořešili spoustu dalších navazujících záležitostí. Nyní mají diváci k dispozici novou tribunu,

sportovci slušné sociální zázemí. Návštěvníci jsou mile překvapeni, mnozí závidí a vyjadřují úžas. Jsem moc ráda, že se tento projekt zdařil – i díky velmi dobré spolupráci s výborem TJ – a výdaje za projektovou dokumentaci tak nevyšly nazmar. Doufáme, že bude sloužit sportovcům i veřejnosti dlouho. Věřím, že postupem času se nám podaří odstranit i další závady a nedostatky, např. před krátkým časem jsme opravili na náklady obce havarijný stav střechy.

Vážení občané, přeji nám všem, aby i v budoucnu žili mezi námi slušní, ochotní a vstřícní lidé, kteří nebudou sledovat jen své vlastní zájmy a potřeby, ale poskytnou své schopnosti ve prospěch ostatních, především naší mládeže. Ta potřebuje smysluplně trávit svůj volný čas a sportovní vyžití v kolektivu stejně smýšlejících lidí sem určitě patří.

Přeji všem našim sportovcům do dalších let hodně sil, zdraví a sportovních úspěchů.

Všechny Vás srdečně zdravím a věřím, že i svou účastí na oslavách tak významného jubilea vyjádříte svůj kladný postoj k naší tělovýchovné jednotě. Doufám, že počasí nám bude přát a strávíme spolu příjemné chvíle.

Ludmila Bubeníková, starostka obce

100 let TJ Velká Polom

1911 – 2011

Sto let organizované tělovýchovy ve Velké Polomi

Vážení občané, vážení příznivci sportu, vážení bývalí i současní sportovci,

dostává se Vám do rukou mimořádné vydání obecního zpravodaje BUMERANG, tentokrát zaměřené na tělovýchovu a sport v naší obci.

Není náhodou, že toto číslo vychází právě teď. Za několik dnů si totiž připomeneme významné výročí, a tím je sto let od vzniku organizované tělovýchovy ve Velké Polomi.

Ano, uplynulo už neuvěřitelných sto let od okamžiku, kdy přesně 21. června 1911 vznikla díky nadšení několika jednotlivců první organizovaná složka podporující sportovní činnost ve Velké Polomi. Toto datum je datem vzniku místního SOKOLA, organizace, o jejíž historii, radostech i strastech jejich pokračovatelů se dočtete v tomto speciálním vydání.

Souhrou osudu není toto sportovní výročí osamoceno. Letos si zároveň připomínáme i šedesát let „novodobé historie“ kopané v naší obci. Přesně 25. března 1951 bylo se-

hráno první fotbalové utkání na současném fotbalovém hřišti u Sokolovny. Skutečně první začátky fotbalu ve Velké Polomi se samozřejmě datují do dřívějších let, konkrétně se v historických materiálech hovoří o roce 1924.

Pro důstojné připomenutí těchto výročí připravil výbor tělovýchovné jednoty – za vydání pomoci mnohých – sportovní společenský program v areálu naší TJ. Akci jsme nazvali **SPORTOVNÍ DEN** a uskuteční se **v sobotu 25. června 2011 v celém sportovním areálu u Sokolovny.**

Celodenní program SPORTOVNÍHO DNE bude zakončen velkým letním karnevallem. Detailní program najdete na straně 24. Na „Sportovní den“ Vás všechny srdečně zveme, abychom s Vámi společně oslavili významná výročí.

Dovolte mi jako současnému předsedovi naší tělovýchovné jednoty (coby pokračovatelce sokolské tradice), abych u této příležitosti poděkoval všem bývalým a současným

členům naší organizace za vše, co pro rozvoj tělovýchovy a sportu v naší obci vykonali, a doufám, že ještě vykonají. Děkuji všem těm kolikrát bezejmenným cvičitelům, trenérům, všem činovníkům a funkcionářům za jejich čas a píli a za odhodlání učinit pro ostatní něco navíc. Mnohokrát se jim za tuto činnost nedostalo ani toho obyčejného lidského a slušného poděkování, je smutné, že spíše opak byl pravdou. Jsem přesvědčený, že zejména v dnešní uspěchané a svým způsobem i sobecké době si všichni zaslouží naše velké poděkování.

Závěrem bych chtěl vyslovit na tomto místě zvláštní poděkování všem zastupitelům obce v čele se starostkou Ing. Ludmilou Bubeníkovou a místostarostou Ing. Tomášem Lazeckým za mimořádnou podporu projektů souvisejících se sportovní činností. Není od věci si připomenout, že v minulosti to nebylo vždy tak samozřejmé, jak se kdekomu může dnes zdát. Bez jejich podpory by areál Tělovýchovné jednoty včetně objektu Sokolovny měl velké existenční problémy, neboť naše finanční prostředky jsou značně omezené.

Emil Chudoba, předseda TJ Velká Polom

VŠE ZAČALO V LESÍKU HÁJEK

vybráno
z pera a paměti
Františka Kopřivy

století od založení tělocvičné jednoty SOKOL Velká Polom

Tělovýchovná idea zakladatele Dr. Miroslava Tyrše – „ve zdravém těle, zdravý duch“, která vznikla roku 1862 v Praze, se do naší vesnice dostala až za téměř padesát let, roku 1911.

Jak „sokolská tělovýchovná činnost“ začínala ve Velké Polomi? O Velikonocích v dubnu roku 1911 se sešli mladí nadšenci pod vedením učitele Antonína Sommera v lesíku Hájek a rozhodli se založit ve

Velké Polomi Jednotu sokolskou. Žádost o povolení byla schválena a datum konání zakládající schůzky bylo určeno na 21. červen 1911. Tato schůzka se konala v Restauraci U Králů (č. p. 15 – později Blažejovi a mateřská škola) za účasti dvaasedmdesáti lidí. Mezi nimi byli i někteří zájemci z okolních vesnic (Hrabyně a Dolní Lhoty). Byl zvolen výbor – prvním starostou Jan Kopřiva, mís-

tostarostou Robert Mušálek – obchodník, náčelníkem Antonín Sommer – učitel obecné školy, jednatelem František Melecký a pokladníkem Rudolf Novák.

Velkopolská sokolská činnost se soustředila v prostorách hostince Benedikta Krále. V letních měsících sloužila tělovýchově zahrada, v zimě pak sál pohostinství. Koncem roku 1911 bylo již zapsáno 57 činných a nad-

První veřejné cvičení na novém hřišti se konalo v r. 1926 a takto se pokračovalo každoročně, včetně cvičení všech složek mimo sál do roku 1938 – do německé okupace. Němci Sokol zakázali a rozpustili. Podle statistických údajů z roku 1927, zveřejněných v publikaci „Rozmach Sokolské myšlenky na Opavsku“, byla naše vesnice v celkovém pořadí na 7. místě s následujícími počty cvičenců: 74 mužů, 17 žen, 14 dorostenců, 16 dorostenek, 21 žáků a 31 žákyň.

Po okupaci mnozí občané a funkcionáři, kteří byli aktivní v tělovýchovné činnosti do roku 1938, spřádali myšlenky a představy, jak se „rozjede a obnoví“ činnost v nové republice a také v naší obci. Když se již v průběhu osvobozovacích bojů roznesla zpráva, že do základu vyhořela se vším všudy budova č. p. 15 rodiny Blažejových, vědělo se, že obnova bude těžká. Zůstalo jen poničené hřiště

šených cvičenců. Průměr docházky na cvičení byl 40 cvičenců. Byl založen jen mužský odbor. Píle a nadšení byly korunovány prvním veřejným cvičením, které bylo uspořádáno v červenci 1912. Zdařilý průběh přinesl ohlas, a tak v srpnu toho roku byl založen i ženský odbor. Do tělocvičného hnutí se hlásili další členové a hlavně mládež. Další veřejné cvičení bylo konáno v roce 1913. Vypuknutím 1. světové války v roce 1914 byla silně narušena činnost celé jednoty. Tělovýchovná činnost v průběhu války v letech 1914-1918 silně upadla a byla plně zakázána. Teprve po vyhlášení prvního Československého státu – samostatné republiky – dne 28. října 1918 se činnost obnovila a cvičení

na Katerajni, na kterém se ve skromných podmínkách sešlo pár skalních cvičenců a tam si zacvičili. Po osvobození zůstala jakž-takž v původním stavu restaurace se sálem U Moravců (později Filipců č. p. 1), kde byla jen možnost společenského života. Po únorových revolučních událostech v r. 1948 se stará idea tělovýchovy Dr. Miroslava Tyrše v „novém“ Sokole neuplatnila, neprosadila a pomalu zanikla...

Březen 2011 – Z pera a paměti svého otce vybral Jiří Kopřiva, syn Františka Kopřivy, bývalého jednatele kopané a bývalého obecního kronikáře.

čenců začalo znovu přibývat. Základní tělovýchovu provozovali již žáci, žáčky, dorost i dorostenky. Cvičilo se dvakrát v týdnu. Podmínky pro cvičení U Králů a Blažejů již nevyhovovaly. V roce 1920 se naskytla možnost zakoupit vhodný pozemek od velmi významného velkopolského sedláka Viktorina Nováka z č. p. 13 na vybudování vlastního sokolského hřiště. Dnes jsou na tomto místě postaveny dva rodinné domky (č. p. 351 a č. p. 352). V letech 1945-1960 zde byla postavena provizorní „dřevěná škola“.

Činnost Sokola po osvobození

PO OSVOBOZENÍ OBCE V ROCE 1945 POSTUPNĚ OBNOVILY SVOJI ČINNOST VŠECHNY TĚLOVÝCHOVNÉ ORGANIZACE – SOKOL, DTJ I OREL.

V Sokole byly náplní cvičebních hodin rozcvička, cvičení na nářadí, cvičení s náčiním, posilovací cvičení, cvičení obratnosti, rychlosti a postřehu, soutěživé hry apod. Sokol kromě tělovýchovy měl také činnost osvětovou a vzdělávací, kterou zajišťoval pan učitel Augustin Kadula. Jména všech cvičitelů jsou dnes těžko zjištělná, avšak některá se v záznamech zachovala, a to Justina Glocová, Anna Vavrečková, Marie Neuvirtová, Václav Lichý, Rajmund Kozelský a další. Později byla náplň směřována k nácviku prostných na XI. všesokolský slet v roce 1948, kterého se z naší TJ zúčastnili muži, ženy a někteří z dorostu.

Změna politické situace po roce 1948 se dotkla i naší TJ SOKOL. V přichozích „čistkách“ byli vyloučeni nebo se vzdali funkcí

Dobrovolných sportovních organizací (např. Spartak, Dynamo, Rudá Hvězda, Dukla aj.). Tělovýchovné organizace DTJ, Orel a Sokol byly zrušeny.

Po počátečním útlumu, který přinesly politické změny a reorganizace, cvičební činnost opět ožila, a to zásluhou cvičitelů, kteří dali přednost náplni a smyslu cvičení před politickou situací. K nim postupně patřili Rudolf Neuvirt, Václav Lichý, Jiřina Musialová, Anna Salgová, Josefa Palačková, Anežka Procházková a řada dalších. Jejich zásluhou postupně obnovily svoji činnost všechny složky od žactva, přes dorost až po dospělé. V r. 1954 začaly nácviky na I. celostátní spartakiádu, která nahradila zrušené slety. Nácviky u žactva zajišťovaly školy, u dorostu

František Kopřiva – starosta, Justina Glocová – náčelnice a další. Do vedení byli dosazeni Alois Tvarůžka, František Malík, Václav Lichý.

Po r. 1948 dochází ke sloučení všech tělovýchovných organizací (Sokol, Orel, DTJ) v jedinou, a to NTV – Národní tělovýchovný výbor. (I tento se později štěpil do DSO –

a dospělých cvičitelé TJ. Na této I. CS bylo výjimečné společné vystoupení mužů a žen. Vystoupení v Praze se zúčastnila řada našich cvičenců.

V padesátých letech dochází v tělovýchovném hnutí k další reorganizaci pod názvem DSO – Dobrovolné sportovní organizace s členěním podle příslušnosti, např. Dukla – armáda, Rudá Hvězda – Veřejná bezpečnost (dnes Policie), Tatran, Slavoj, Dynamo, Baník a další.

U vesnických organizací byl používán název DSO SOKOL, u nás tedy DSO SOKOL Velká Polom. Tato organizace byla v r. 1957 řízena výborem ve složení Alois Tvarůžka – předseda, Adolf Zdražila – jednatel, Jan Tešnar – náčelník, Rudolf Neuvirt – hospodář, Oldřich Lazar, Oldřich Honěk, Miroslav Tománek, Vladimír Kusyn, Josefa Palačková – náčelnice, Eva Kozelská, Ludmila Lichá. Cvičitelský sbor tvořili Anna Sal-

gová, Ludmila Lichá, Josefa Palačková, Eva Kozelská, Adolf Zdražila, Miroslav Tománek, Jan Tešnar, Miroslav Drastich, Oldřich Honěk, kteří byli postupně střídáni dalšími. Například ve funkci náčelnice vystřídala Josefu Palačkovou, která se funkce vzdala, Eva Kozelská.

V sedmdesátých letech dochází v tělovýchovném hnutí k další reorganizaci. Tělovýchovné organizace a sporty byly sdruženy pod názvem ČSTV – Československý svaz tělesné výchovy. U nás se používal název

jsme byli schopni zorganizovat u nás ve Velké Polomi okrskovou spartakiádu, která se uskutečnila na současném fotbalovém hřišti. Úsilí to bylo značné – spartakiádě

předcházela výstavba tribuny, výstavba stupňovitěho hlediště, osázení cvičební a nástupové plochy lesními stromky (břízy, smrčky), postavení brány borců.

Bylo nutné naplánovat zkoušky v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne pro vystoupení vlastních cvičenců, ale také cvičenců těch skladeb, které se u nás necvičily, zajistit ozvučení, zajistit svoz a odvoz cvičenců z okolních i vzdálených TJ (např. z Těšovic), zajistit prostory pro šatny, zajistit stravování a mnoho dalších úkolů. (Sokolovna v té době ještě nestála – otevřena byla až v říjnu 1964.)

Na spartakiádě vystoupilo 200 cvičících a diváky nadchlo zejména cvičení žen s šerpami a bambulemi.

Cvičenci z naší obce samozřejmě při všech spartakiádách vystupovali a vypomáhali i v okolních TJ – Horní Lhotě, Čavisově, Vřesině, Dobroslavicích, Děhylově, Těškovících, na Okrskových spartakiádách v Klimkovicích, v Hlučíně, v Hradci nad Moravicí, na Okresních spartakiádách v Bílovci, později v Opavě nebo na Krajské spartakiádě v Os-

ČSTV TJ Velká Polom a do výboru přicházejí další členové, kteří doplňují nebo nahrazují předešlé. Alois Bartoš – jednatel, Anna Salvogová – náčelnice, Jaromír Urbánek – turistika, Jaromír Výtisk – tělovýchovný pracovník, Bernard Holeček – hospodář, Jaroslav Drozdek – zdravotník.

V obdobích následujících po 1. celostátní spartakiádě (r. 1955) a po dalších následných spartakiádách je vedeno pravidelné cvičení všech složek, výsledky jsou prezentovány v zimních obdobích tělovýchovnými akademiemi, v létě pak veřejnými cvičeními nebo sportovními dny. Postupně se při pravidelných nácvicích uskutečnily v pětiletých cyklech (1960 - 1990) místní spartakiády, vždy za velkého zájmu občanů, cvičenců a hostů.

Zejména bych chtěl připomenout rok 1960, kdy s velkým úsilím a díky organizačním schopnostem tehdejších funkcionářů TJ

travě. Posledním vystoupením našich cvičenců byla účast na Tělovýchovných slavnostech v r. 1990 v Praze.

Se změnou politického zřízení byl změněn i název Spartakiády na Tělovýchovné slavnosti, které se už nekonal na Strahovském stadionu, ale vedle na menším Stadionu Evžena Rošického. Ve snaze o vzkříšení tradice všesokolských sletů se v r. 1994 konal v omezeném měřítku XII. všesokolský slet. Tradice však poté zanikla. Rovněž spartakiády zanikly a u některých složek i pravidelná cvičební činnost. Do popředí se dostávají jiné formy cvičení jako aerobik, jóga, kalanetika, cvičení na velkých míčích a řada dalších, které si oblíbily zejména ženy. Mužské složky se věnují míčovým hrám.

Uvádím zde jména členů výboru TJ, pracovníků, kteří neustále vylepšovali budovu velkopolské Sokolovny a cvičitelů, kteří se

věnovali mládeži. Kromě těch, kteří již byli jmenováni výše, je třeba vzpomenout i mnohé další. Jsou to Josef Kozelský, Aleš Kozelský, Josef Holíš, Jan Drozdek, Zdeněk Tešnar, Rudolf Kremer, Romuald Slivka, Josef Nábělek, Zdeněk Martiník, Jiří Bubík, Radislav Vrbka, Valter Frik, Jiří Peřich, Václav Býma, Luboš Čížek, Libor Bartoš, Jiří Kopřiva, Jiří Drastich. A nesmíme zapomenout na ženy – Annu Salgovou, Věru Kláskovou, Zdeňku Kudelovou, Ludmilu Piešovou, Alenu Vaškovou, Renátu Drozdkovou, Annu Světlíkovou a řadu dalších obětavých členů a členek TJ.

Květen 2011

Miroslav Drastich, bývalý cvičitel a náčelník Sokola

*vybráno
z pera a paměti
Františka Kopřivy,
pamětníka a kronikáře
Velké Polomi*

Soutěžní kopaná slaví šedesátku

Kopaná – sportovní hra provozující se na celém světě, má své místo také v naší vesnici. Dějiny kopané v naší obci je možno rozdělit na tři etapy – podle lokality hřišť, na kterých se hrálo.

1. etapa od r. 1925 - 1942 (17 let)
2. etapa od r. 1942 - 1945 (3 roky)
3. etapa od r. 1951 - 2011 (60 let)

V roce 1942 (již 2. válečný rok) se nehrálo a začalo se budovat nové hřiště na Kotrské, kde do té doby bylo hřiště DTJ (Dělnické tělovýchovné jednoty). Hřiště (fotbalové) na Kotrské mělo zajímavou tradici a historii. Jeho zřízení iniciovali tehdejší němečtí „vládci“ nad Velkou Polomí. Bratři Josef a Arnold Lorenzovi, kteří byli posedlí sportem a snad také proto iniciovali zřízení nového hřiště pro 11 hráčů. Lorenzovi k hřišti DTJ vyvlastnili sousední pole občana Vincence Hrubého. I zde se však tento svah musel upravit do roviny. Povrch hřiště tvořila stále jen udusaná hlína. Hřiště se šatnou bylo ohraničeno deskovým plotem, uzavřeno a uzamčeno. Otevřeno bylo jen ve dnech tréninků (úterý a pátek) a v neděli, kdy se hrály zápasy. Jen pro představu dnešním generacím – hřiště bylo postaveno v dnešní ulici Budovatelů na parcelách pana Švidrnocha

Kopaná ve Velké Polomi se začala hrát v roce 1925, a je jí tedy právě 86 let. Zakladateli kopané ve Velké Polomi jsou bratři Šolcové – Jindra (nar. 1908), Zdeněk (nar. 1909) a Láda (nar. 1910). Po „polomsky“ zvaní „Šolici“. Všichni tři studovali v Opavě a tam odkoukali „kopání do míče“, u nich se i první míč objevil. Do hry zapojili své kamarády z vesnice, mezi nimi byli třeba Valentin Martiník, Jindřich Kozelský, Josef Demel, Jindřich Tvarůžka, Pepa Furmánek, Leo Blažej, Ruda Kozelský, Otmar a Evžen Paláčkoví, Jan Salga (teprve osmiletý) s bratrem Jiřím. První hřiště bylo za vesnicí, za selskou usedlostí tehdy pana Hynka Demla (dnes Sobkovi č. p. 25). Tam v letech 1936 – 1943 hrál fotbal sportovní klub S. K. Velká Polom. Hřiště bylo malé, dnes je zastavěné rodin-

nými domky našich občanů (č. p. 317 Kubešovi a č. p. 186 Houžvovi a Scheitarovi).

Potřeby tehdejších prvních fotbalových nadšenců byly skromné. Hrálo se bez brank, stačily kameny. Časové ohraničení nebylo, jakož i všechna pravidla této hry. Herní

čas? Kopalo se tak dlouho, dokud to dovozovaly okolnosti (tma nebo si prostě „Šolici“ odnesli míč domů). Mužstvo tvořilo sedm hráčů. Později, po zvětšení hřiště, se hrálo s devíti hráči. A povrch? No přece udusaná hlína. Na tomto hřišti se hrála kopaná do roku 1941.

(č. p. 324) pana Čížka (č. p. 323), paní Hamplové (č. p. 322), pana Starečka (č. p. 320) a části parcely paní Bartošové (č. p. 319).

Klub měl zakrátko I. a II. mužstvo, dorost a velký počet žáků (cca 35). Předsedou se stal Otmar Paláček, hospodářem (výborným) Vojtěch Tvarůžka, kapitánem i trenérem byl Jindřich Kremer, pokladníkem Zdeněk Kusyn.

Velkopolomské kopané se splnil dávný sen. Dne 23. března 1943 byl na novém hřišti odehrán první zápas s velkým soupeřem – Porubou. Utkání skončilo výsledkem 2:1 pro Velkou Polom. První branky dali Jaroslav Demel a Oldřich Kopřiva.

Velká Polom se stala fotbalovým pojmem. Hostovala zde mužstva velmi zvučných jmen. Od podzimu roku 1944 (po ukončení sezony) se fotbal ve Velké Polomi na delší čas odmlčel... Veškerý život obyvatel celé Evropy a části světa ovlivňoval tehdejší průběh 2. světové války.

Organizovaná soutěžní kopaná ve Velké Polomi se zrodila znovu až v návaznosti na výstavbu nové základní devítileté školy a přilehlého hřiště. Psal se rok 1951. Šestiletá přestávka byla neúprosná a stabilnímu kádru hráčů přibýlo šest let. „Rajchovou“ generaci

(Jaroslav Demel, Vladimír Kusyn, Jaroslav Musial, Oldřich Kopřiva, Láda Verný, Bohuš Švidrnoch) posílilo několik mladších hráčů (František Kopřiva, Vlastimil Musial, Radislav Vrbka). První soutěžní utkání na hřišti u Sokolovny se hrálo 25. března 1951 s Vřesinou. Hřiště tehdy bylo na původní zemědělské ploše, mělo dva značné spády, jeden pod kopec „Lázňa“ a druhý k Dolní Lhotě. První poločas se hrál z kopce a druhý poločas do kopce.

V roce 1952 došlo k „narovnání“ hřiště do dnešní podoby, a to díky obětavému členu tělovýchovného hnutí a předsedovi oddílu kopané z roku 1947 Václavu Lichému. Jen pro zajímavost: hřiště bylo vyrovnáno během jednoho týdne. Jako šatny posloužily dva nouzové dřevěné domky z poválečných let. Byly rozděleny na tři části, domácí a hosté a uprostřed šatnička pro rozhodčího. Sokolovna jako tělovýchovné zařízení byla dostavěna až v roce 1964.

Velkopolský fotbal se začlenil do okresní soutěže bíloveckého okresu. V zahajovacím ročníku 1951 jsme se umístili na 3. místě za Butovicemi a Krásným Polem. Velký úspěch po šestileté přestávce! V roce 1952 jsme skončili rovněž třetí, za Bílovcem a Vřesinou. V tom roce posílila kopanou ve Velké Polomi „velká hvězda“ – Jiří Bubík.

Duben 2011 – Z pera a paměti svého otce vybral Jiří Kopřiva, syn Františka Kopřivy, bývalého jednatele kopané a bývalého obecního kronikáře

A co fotbal současnosti?

Fotbal ve Velké Polomi se hrál sice i před rokem 1951, ale právě tento rok je rokem, ve kterém bylo vybudováno hřiště na místě, kde se nachází dodnes.

Podle historických záznamů máme potvrzení, že klub Sokol Velká Polom byl přijat za člena ČSF 15. května 1951. K tomuto datu se vztahuje rovněž soupiska č. 1 kopané.

Mužstvo Velké Polomi pravidelně hrálo v soutěžích převážně třetí a druhé třídy se střídavými úspěchy. Vystřídalo se několik generací fotbalistů. K největšímu rozvoji ale došlo v devadesátých letech minulého století a tento dnes již standard se drží dodnes.

Začátkem devadesátých let se začal budovat tým už od nejmladší kategorie, tedy žáků. Ti po úvodních těžkých začátcích postoupili v ročníku 1995-1996 z městské soutěže do městského přeboru a v ročníku 1996-1997 vyhráli Městský přebor Ostravy, který jim zajistil postup do krajské soutěže. Po ročním působení v krajské soutěži sestoupili. V soutěžním ročníku 1999-2000 se jim opět podařilo postoupit. Žáci své působení v soutěžích Městského fotbalového svazu ukončili v soutěžním ročníku 2006-2007, kdy bohužel pro nedostatek hráčů nebyli do dalšího ročníku přihlášení.

Mužstvo dorostu pravidelně hraje bez přerušení v soutěžích Městského fotbalového svazu. Největších úspěchů dosáhlo v ročníku 1999-2000, kdy slavilo postup do městského přeboru. V současnosti hraje v městské soutěži.

Mužstvo mužů po letech čekání vyhrálo v ročníku 1995-1996 Městskou soutěž Ostravy a postoupilo do Městského přeboru Ostravy (2. třída). V mužské kategorii začala po postupu těžká léta, kdy zejména v ročnících 1997 a 2000 mužstvo bojovalo o záchranu v soutěži. Obrat nastal v ročníku 2000-2001. Mužstvo obsadilo v tabulce 4. místo. Bylo to i tím, že v té době již mužstvo začali doplňovat naši odchovanci úspěšné žákovské éry. V následujících ročnících mužstvo mužů obsazovalo přední příčky v Městském přeboru Ostravy, v ročnících 2003-2004, 2004-2005, 2005-2006 vždy místo druhé. Chyběla tomu ale ta pověstná "třešnička na dortu", což je po-

Kopané

Soupiska č. 1

(pro sezónu 1951-52, 1. B. třída, 1. B. třída)

Sokol Velká Polom

Soutěžní svaz ČSF

Soutěžní sezóna

číslo	jméno a příjmení	rok narození	rok ukončení	poznámky	podpis
1.	Bartoš Alois	20 12 1 409			
2.	Čížek Antonín	24 03 22 420			
3.	Danek Jaroslav	20 03 21 426			
4.	Dvořák Jaroslav	26 03 11 422			
5.	Kopřiva Oldřich	21 03 05 420			
6.	Kopřiva Vladimír	20 03 04 424			
7.	Mareš Jaroslav	21 12 15 420			
8.	Mareš Vladimír	26 03 11 422			
9.	Ševců Vladimír	23 12 12 422			
10.	Ševců Vladimír	22 05 22 422			
11.	Vělek Miroslav	25 10 23 421			
12.	Vělek Vladimír	27 11 11 420			
13.	Kopřiva František	28 03 12 424			
14.	Kopřiva František	21 11 23 429			
15.	Vělek Vladimír	25 05 11 422			

Soutěžní sezóna 1951-52

Soutěžní svaz ČSF

Soutěžní sezóna

stup do 1. B. třídy. Sen se vyplnil právě v ročníku 2005-2006, kdy jsme postoupili z druhého místa do vytoužené krajské soutěže 1. B. třídy. Splnilo se očekávání mnoha fotbalových generací nejen hráčů, ale i fanoušků.

Ve Velké Polomi se dnes hraje nejvyšší soutěž, jaká se zde kdy hrála. Letošní ročník je již pátým, ve kterém nastupujeme v 1. B. třídě krajské soutěže. Zlepšená výkonnost mužstva mužů se projevila v minulých letech rovněž tím, že jsme získali na turnajích několik pohárů. Nejcenějším z nich je určitě v ročníku 2004-2005 a následně v ročníku 2005-2006 získaný pohár Městského fotbalového svazu Ostrava.

Josef Sztefek, předseda oddílu kopané

Spanilá jízda fotbalových dorostenců

Velkopolský fotbalový dorost předvádí tuto sezónu „spanilou jízdu“. V jarní části nepoznal jiný pocit než pocit vítězství. V podzimní a jarní části zatím v domácím prostředí neztratil ani bod. Přesto nechybělo mnoho a dorostenecký fotbalový tým mohl zaniknout.

Zvídavě se na dorost ptal předseda TJ Ing. Emil Chudoba trenéra dorostu Lukáše Žídka, který svoji trenérskou pozici zvládá skvěle:

Jak ses k trénování dostal?

Zranění kolena mi nedovolilo dále hrát fotbal. Ve fotbale figuruji již dlouho, a proto mám dostatek zkušeností. Z těchto důvodů mě pan Josef Sztefek požádal o pomoc s trénováním dorostu. Samozřejmě jsem neváhal.

Proč se mluvilo o konci dorostu ve Velké Polomi?

Dorost je problematická etapa v každém odvětví sportu. Jedná se o období, kdy dochází ke změnám v životě člověka. Začínají závěrečné zkoušky na školách. Někteří kluci se rozhodnou pro vysokou školu, jiní začínají pracovat. Většina kluků se poohlíží po jiných aktivitách. Nedostatek času z jakýchkoliv důvodů vystaví stopku většině hráčů. To byl i náš problém. Naštěstí náš manažer dokázal přivést na poslední chvíli posily z jiných koutů a zvládli jsme poskládat plnohodnotný tým.

Co by znamenal konec dorostu pro polomský fotbal?

Máme u nás výborné muže a skvělou základnu mladých benjamínků. Bez dorostu by ovšem nedošlo k propojení těchto generací vzdálených mužstev. A to by bylo zlé.

Kdo tvoří polomské dorostenecké mužstvo?

Všechno to začíná u vedoucího mužstva pana Josefa Sztefka, který se stará o celý chod mužstva. Přestupová politika, starosti spojené s každým zápasem a jakékoliv vzniklé problémy, to vše řeší on. Já jsem zde od trénování a taktické přípravy na jednotlivé zápasy. Hlavní složku tvoří samozřejmě samotní hráči. Nedílnou součástí jsou všichni lidé pohybující se kolem fotbalu.

Co říkáš na přesporní hráče?

Jsem opravdu rád, že jsou tady s námi. Největší zastoupení mají čtyři kluci z Hlučína. Hlavně bez Jirky Adámka, který tvoří stoperskou dvojici, bych si nedokázal tým představit. Dále máme posilu z Horní Lhoty. Jedná se o Mirka Hložáka, který má svými výkony a jedovatou levačkou předplacený levý kraj zálohy. Poslední z výčtu „hostů“ je Adam Svoboda z Plesné, hrající na postu útočníka. Jeho přínos pro tým ukazují jasně statistiky vstřelených gólů.

Jak se Ti líbí patrioti?

Bránu hájí Jakub Chudoba a vede si dobře. Stoper, dirigent obrany a kapitán mužstva v jedné osobě je Martin Mučka. Jedná se o skutečného lídra, což dokazuje svými výkony v dorostu a pravidelnými pozvánkami do A týmu mužů. Kraje obrany obsazují důrazní Jiří Kadula a Tomáš Vašek. Ve středu zálohy vedle sebe nastupují Tadeáš Dyntar a Jan Němec. Nebojím se prohlásit, že toto duo je nejlepší v celé soutěži. Honza je vý-

borný driblér, Tadeáš má zase skvělé pasy. Oba mají parádní zakončení a perfektně se navzájem doplňují. Na pravé záloze válčí Zdeněk Krčmář.

Co říkáš na velkopolské zázemí?

Loni se dostavěla nová tribuna, která slouží zároveň jako šatny. Staré šatny byly v katastrofálním stavu a přivést hosty do těchto podmínek bylo opravdu nedůstojné. U nás i všude v okolí určuje fotbal náhled lidí na celou vesnici. Je dobře, když se prezentujeme pěkným prostředím. Co se týče hráčů samotných, myslím, že u nás mají vynikající podmínky ke zdokonalování.

Jaké máte cíle?

Cíle jsou jasné. Vyhrát soutěž a postoupit. Jsme na druhém místě a na první Šenov ztrácíme tři body. Vzájemné zápasy máme lepší. Musíme vyhrát zbylé dva zápasy a zároveň spoléhat, že Šenov uhráje ze tří utkání maximálně šest bodů. Jestli se to nepodaří, budu spokojený i s tím, když vychováme další kvalitní hráče do A týmu. Rozvíjet talent hráčů takovým způsobem, aby z toho měli radost, je dle mého hlavní úkol každého trenéra.

Co bys řekl závěrem?

Chtěl bych všechny srdečně pozvat na zápasy velkopolského dorostu. Povzbuzením našeho mužstva pomůžete k ještě lepším výkonům jednotlivých hráčů. Dále bych chtěl oznámit všem mladým klukům, že tréninky se konají každé úterý a čtvrtek od 17 hodin. Jestli má někdo zájem se začlenit do skvělého kolektivu a trávit čas sportem, není nic lehčího než dorazit...

Sezóna 2010/2011

V nové sezóně 2010/11 jsme již částečně zúročili dvouleté úsilí – družstvo začalo vyhrávat a po podzimní části „okupujeme“ páté místo z deseti. Dva z našich odchovanců (Matěj Kaspřík a Matyáš Bitta) odešli na hostování do FC Baník Ostrava, což je pro nás sice oslabení, ale přejeme jim, ať se jim daří. Nám nezbyvá, než se s jejich odchodem poprat.

Po podzimní části jsme uspořádali 2. ročník „Velkopolského turnaje“ za účasti VOKD Poruba, FC Hlučín U8, SK Pustá Polom. Domácí tentokrát skončili na třetím místě. Během zimní přestávky jsme nelenili, střídavě jsme trénovali v tělocvičnách ZŠ Velká Polom a ZŠ Dolní Lhota, zúčastnili jsme se několika halových turnajů, venkovního turnaje na umělé trávě v Zábřehu a sehraли několik přípravných zápasů.

Letos v lednu jsme vyhlásili nábor pro nové malé talenty, bohužel zájem byl minimální, proto jsme družstvo mladší přípravy museli zrušit. Pro družstvo starší přípravy je letošní sezóna poslední, neboť většina hráčů dosáhne věku, kdy už v této kategorii startovat nemohou. Naštěstí vznikla nová soutěž – mladší žáci 7+1, do které budou pro sezónu 2011/12 přihlášení, a ostatní – byť mladší – budou hrát s nimi.

Léto s fotbalem

V sobotu 25. června 2011 proběhne v rámci oslav 100 let založení organizované tělovýchovy v obci již 3. ročník Velkopolského turnaje starších přípravků. Turnaj bude probíhat v dopoledních hodinách. Tímto Vás všechny za celý tým srdečně zveme. Přijďte povzbudit naše nejmenší fotbalisty.

Další víkend 1. - 3. července 2011 plánujeme uspořádat pro benjamínky v pořadí 2. letní fotbalový kemp v areálu místní TJ s využitím nového multifunkčního hřiště ZŠ. Sluší se poděkovat všem, kteří mají cokoli s tímto družstvem společného, ať je to pomocí finanční, materiální nebo organizační. Děkujeme všem jménem celého týmu.

Benjamínci končí?

Závěrem jen smutné konstatování. Vzhledem k malému počtu zájemců o tento sport, ať ze strany dětí, tak i ze strany rodičů, jsou momentálně benjamínci odsouzeni k zániku. Obec se nám rozrůstá, a tak pevně věříme, že se v krátké době najdou nástupci těchto malých talentů a dva, tři zapálení rodiče, kteří dají dohromady podobnou partu, jaká vznikla před třemi lety. Rádi pomůžeme, poradíme a předáme své zkušenosti.

Trenéři: Rostislav Vaněk, Martin Výtisk, Radek Tománek,

Asistenti: Vítězslav Rychlý, Tomáš Kaspřík.

Naši benjamínci

Na jaře 2008 jsme začali trénovat partu malých fotbalistů, které se snažíme naučit základy fotbalových dovedností, pravidel a návyků, které tato hra obnáší. Po téměř roce práce – tréninků a přípravných zápasů, zajištění potřebného vybavení, koordinačních pomůcek a jiného potřebného materiálu – jsme v létě 2009 založili nové družstvo, družstvo benjamínků. Družstvo se oficiálně jmenuje „Minifotbal - starší příprava“ a bylo přihlášeno do regulérní soutěže této věkové kategorie.

Sezóna 2009/2010

Před zahájením první sezóny byl během prázdnin uspořádán 1. letní fotbalový kemp v areálu TJ Velká Polom s bohatým a zajímavým programem, který se mladým hráčům určitě líbil. V rámci tohoto soustředění sehrály děti několik přátelských utkání, vyzkoušely si umělý trávník ve Vítkovicích, kde si rovněž mohly prohlédnout stadion, proběhl závod na kolech do vrchu na nové cyklostezce atd.

Po prázdninách začala „liga“, soutěžní ročník 2009/10. V družstvu starší přípravy nám v první sezóně znatelně chyběl nejstarší ročník (nar. 1999), který v tomto týmu prostě nemáme. Přestože jsme bojovali, co nám síly stačily, výsledkem bylo bohužel poslední místo a velké poučení do příští sezóny.

Po ukončení podzimní části byl uspořádán 1. ročník Velkopolského turnaje starších přípravků, za účasti týmů FC Hlučín U8, TJ Sokol Krásné Pole, Slávia Třebovice a domácích borců, kteří tento první turnaj vyhráli.

..a když se nám občas podaří vyhrát nějaké to utkání, zakřičíme si z plných plic tu naši vítěznou:

MY JSME MANČAFT Z POLOMĚ, CELKEM DOBRÁ PARTA,
JEDNOU SE NÁS BUDE BÁT I TA BLBÁ SPARTA!
AŽ JE HORKO NEBO KOSA, AŽ NÁM TŘEBA KAPE Z NOSA,
MY TO NIKDY NEVZDÁME, KAŽDÉMU TO NANDÁME!
OLÉ!!!

Z deníčku „starých pánů“

Tenhle článek jsem slíbil Emčovi Chudobovi těsně po fotbálku „starých pánů“. Tedy upřímně, jak asi tuší každý, kdo si nenechá atmosféru pátečního večera na hřišti ujít, v hospodě po fotbálku. Nemělo jít o nic těžkého – u piva bychom společně popsali několik stran sportovních příloh, jsme plní emocí, utahaní, šťastní – stačí jen vnímat a druhý den vcelku popravdě napsat a trochu proškrtat.

Uplynulo pár dní, páteční euforii vytěsnily povinnosti i radosti běžných dní. Každý započatý text jsem opakovaně smazával po několika větách a vše, v pátek ještě tak důležité, se mi vytratilo z hlavy jako morálka ve Sněmovně.

Koho bude zajímat banda upocených stárnoucích chlapíků? Nepřeceňuji jen sám pro sebe význam „Pátku“? Zákeřná nejistota zmizela ve čtvrtek. Rázem bylo vše jasné. Důležitost „Pátku“ byla zpět. Jakoby v předtuše fotbalu přestala bolet kolena po minulé páteční tělocvičce. Když ráno vstávám z postele, dokonce už ohnu obě nohy v kotnících. Na serverech NASA si s přesností australských jachtařů ověřuji, že se Polomi v pátek od 17.30 místního času vyhnou přeháňky, na meteorologických modelech simulují, jestli Horní Lhota zastaví přechod blížící se studené fronty. Kombinuji, zda jít hrát na hřiště nebo do tělocvičny, odsouvám pracovní povinnosti a obvolávám pár kluků, abych se utvrdil v rozhodnutí – ano, jdeme ven. Tomáš rozesílá SMS, Standa vše stvrzuje e-maily... Pro jistotu tajně rezervuji tělocvičnu v Dolní Lhotě. Kdyby přšelo, jen posuneme začátek, nazýváme zimní sálůvky a s odhodláním stalingradské domobraný vše během hodiny zorganizujeme.

Pátek. Co pro děti Vánoce, co pro jiné sobota, pro nás „Pátek“. Svátek. Vnímám to štěstí, že mohu na fotbal, že neprší, že mě nic moc nebolí. Vnitřní hodiny začaly odpočítá-

vat čas. Vychutnávám si den. Neřvu ráno po dětech, nedivočím v autě, cítím se jako hrdina „Foglarovky“ po zimě na první jarní výpravu za město. Z práce na poslední chvíli, z auta volám Milanovi, jestli jde, a ještě než odpoví, už z tónu prvního slova vím, že všechno je tak, jak má být. Sraz u uličky stejně nestíhám, zase pozdě, a ještě budu hledat kopačky nebo trenčle, z pověřivosti nechystám nic dopředu. Holky mě doma vypravují s potměšilou péčí věnovanou starému bláznovi. V šatně mumraj, přehlídka ortéz, obinadel a hřejivých mastí. Konečně přišel i Roman! Dokola počítáme, kolik nás je, kdo ještě přijde, na jaké branky budeme hrát.

Opatrně došlapuji na trávník, po zimě cítím prvně na chodidlech špunty. No, nemusel bych si hned zvrtnout kotník. Nějaké přihrávky na rozehrání. „Proboha, kam ten balon pořád lítá?“ Pár protažení, nekonečné losování. Kdo mě vezme? S kým hraji? „Ti druzí“ se mění v soupeře. Máme dneska na ně? Nepřišel jsem prohrát. Pěkně pomalu, klid, není nám pětadvacet, přihrávky na nohu, proč to tak odskakuje? „Neboj, to mám“, sakra, dřív bych to doběhl. „Kluci, vracíme se!“ Dva sprinty a nemohu, vidím dvojmo. „Promiň, měl jsem to nahrát dříve“.

Z tribuny to vypadá fakt snazší. „Co blbneš, to byl faul! Jak chceš...“ Boj. Týdenní půst se převtělil do nasazení. Zvenčí neslaný nemastný fotbálek pro starší a pokročilé, zevnitř finále mistrovství světa. Hádky o ruku,

strkanice, taktika. Všechno, ne, téměř všechno, jde stranou, všichni chceme vyhrát. Dostali jsme pěkný gól, ten se jim povedl, ale pochválím je nejdříve po druhém pivu. Teď ne. „Makáme!“ „Kolik to vlastně je? Cože? Nauč se počítat!“

Stmívá se, běhá už jen pár zarputilců, skóre narůstá. Kdo to řekne první? Rosta. Naštěstí. „Pánové, kdo dal gól, vyhrál, jdeme na pivo.“ Padá z nás únava. Pár piv, srandičky, debaty, kdo měl lepší mančaft, pošťuchování, vtipy. A je nám spolu fajn...

První zelená, i když nikdo nic neslaví, důvod se vždycky najde...tak ještě jedno, poslední. Ty ještě nejdeš? Tak teď už ale fakt poslední...

Zbývají dvě věci. Lehce ironický tón i nadřazená v textu nesmí skrýt skutečnost, že páteční fotbal pro nás znamená opravdu hodně. Pohyb, radost z povedené přihrávky, z výhry, něco pro zdraví, to přirozeně ano, ale taky jakousi semknutost, tradici, jistotu, pohodu. Pár piv s kamarády a uvolnění. Někdy dovršení štěstí, někdy chvilkový únik. To je první věc.

A druhá? Poděkování – velkému Pepovi za to, že nám v zimě pozdě večer nechal po tělocvičce otevřenou hospodu, klukům Sztefkovým za péči o trávník, Vám všem spoluhráčům za to, že chodíte hrát, a že už se snad nebude opakovat doba, kdy jsme se venku scházeli jen v pěti, a že možná nastane i doba, kdy si zase zahrájeme na „opravdové“ branky a trochu se to naučíme i na velkém hřišti. Ale největší dík patří našim rodinám za to, že nám naše volné pátky dopřávají. Díky moc!

„Staří páni, ať nám slouží zdraví a chutná zelená!“

Květen 2011

Za „staré pány“ Boris Kozelský

PODĚKOVÁNÍ

Výbor fotbalového oddílu TJ Velká Polom děkuje touto cestou svému dlouholetému přepravci panu **Jiřímu Kadulovi** za zajišťování bezpečné a včasné přepravy našich fotbalistů všech věkových kategorií. Spolupráce trvá od roku 2007 k oboustranné spokojenosti a doufáme, že bude pokračovat i v letech příštích.

Přejeme Ti, Jirko, do budoucna mnoho šťastných a bezpečných kilometrů a ať „přivážíš“ co nejvíce soutěžních bodů.

Za TJ Velká Polom Emil Chudoba

Jezdecký oddíl TJ Sokol Velká Polom pod záštitou tehdejšího JZD byl založen 1. července 1974. První stáje se nacházely v prostorách zemědělské usedlosti u Kotalů, nedaleko polomského kostela. O jeho založení se především zasloužili předseda JZD Ing. Josef Vaněk, zootechnik Jaroslav Demel, člen družstva Jaroslav Ludvík a trenéři Vladimír Hanus a Zdeněk Štefan. Začínalo se s jedním koněm – Dášou. Prvním a dlouholetým předsedou oddílu se stal pan František Lehner.

Jezdecký oddíl a jeho úspěchy

Od roku 1977 jsme se začali již pravidelně zúčastňovat parkurových závodů v Severomoravském kraji. Počet koní a členů začal narůstat, a to byl důvod k tomu, aby se začala řešit otázka větších prostorů. Po velkém úsilí a nespočtu brigádnických hodin jsme se 23. srpna 1977 přestěhovali do Kubíčкова statku u tvrze. Nové prostory nám otevřely cestu k novým možnostem. Ještě na podzim téhož roku jsme uspořádali první Hubertovou jízdu, která se následně stala každoroční tradicí.

Na jaře jsme zakoupili nové překážky a v létě roku 1978 jsme uspořádali na hřišti TJ Velká Polom naše první parkurové závody v historii jezdeckého oddílu.

V 80. letech si oddíl vybudoval silné materiální zázemí. Členové měli k dispozici čtrnáct koní a činnost oddílu se rozjela naplno. Ke každoročně pořádané Hubertově jízdě a jezdeckým závodům přibýlo pořádání zábav, plesů a zájezdů. Za podpory JZD, brigád členů a jejich rodinných příslušníků bylo v roce 1978 vybudováno nové kolbiště s věží rozhodčích, na kterém byl ještě v tomtéž roce uspořádán krajský přebor dorostu v parkurovém skákání. V roce 1986 byla nominována naše členka Šárka Koudelková na mistrovství ČSR a ČSSR s koňmi Karin a Iršava.

Rok 1994 byl velkým zklamáním a zlomem pro náš oddíl. Statek, který oddíl

užíval, musel být navrácen v restituci původnímu majiteli. Všechna ta léta těžké práce a budování byla nenávratně pohřbena. Museli jsme se rozhodnout, zda oddíl rozpustit, či pokračovat. Nakonec jsme se rozhodli oddíl zachovat. Nové zázemí pro koně a členy oddílu nám poskytla ve svých prostorách rodina Ludvíkova. V omezeném množství co do počtu koní jsme se přestěhovali do provizorních stájí. Začínalo se znovu téměř od nuly. Nastala pro nás doba tvrdé práce na budování nového zázemí pro další činnost oddílu. Postavily se nové dřevěné stáje, seník, cvičné kolbiště, výběhy pro koně a v neposlední řadě sociální zázemí pro členy oddílu. Za velkého úsilí všech se podařilo do roka obnovit tradici pořádání jezdeckých závodů, a to dokonce dvakrát ročně.

Členskou základnu tvoří převážně děti a mládež a v současnosti má oddíl asi 60 členů. V roce 2005 se oddíl odloučil od TJ Velká Polom a nyní je činný pod hlavičkou ČSTV jako občanské sdružení Jezdecký klub Velká Polom.

A nyní několik úspěchů

Každý rok se nám daří splnit kvalifikaci na mistrovství ČR, kterého se pravidelně účastníme. V roce 2008 v Mostě na MČR získali zástupci Moravskoslezského kraje v družstvech zlatou medaili, mezi nominovanými jezdci za náš kraj byl i zástupce naší stáje – Jakub Ludvík. O rok později ve Zduchovicích si toto družstvo úspěch zopakovalo a domů si opět přivezlo zlato a náš zástupce navíc v jednotlivcích krásné 5. místo. V roce 2010 v celosezónní sérii závodů „poháru Dance and Jump“ se stal absolutním vítězem na koni Merra. Díky patří všem příznivcům koní a sponzorům, bez nichž by jezdecký sport v naší obci již zanikl.

Kolektiv Jezdeckého Klubu Velká Polom

TŘI TREFY DO ČERNÉHO

aneb Jak se může zrodit hvězda

První z nich je slečna, která začínala za fotbalový tým mladších žáků TJ Velká Polom. Určitě ji všichni znáte. Je to **ALŽBĚTA MARKOVÁ**. Hrála v týmu plném kluků, kde vynikala nejen svým talentem. Fotbal si oblíbila natolik, že v něm pokračuje nadále. Dokonce dosáhla toho, o čem se mnohým jen zdá. Stojí před branou reprezentace České republiky v ženském fotbale. Bohužel tentokrát nebyla vybrána, ale určitě neztrácí naději a elán do dalších utkání v barvách Baníku Ostrava. Zeptala jsem se na pár věcí, které by Vás mohly zajímat.

Chtěla ses vždycky věnovat fotbalu?

Určitě ne, ale jelikož jsem všechna volný čas trávila venku s kluky a hrála s nimi fotbal, dostala jsem se do toho, začala chodit na tréninky a pak mě to začalo bavit.

Pamatuješ si, jaké to bylo dát první gól?

To si pamatuji přesně. Bylo to v Petřkovicích na hřišti, hráli jsme 2:2. David Rathouský vystřelil, míč se nějak záhadně odrazil od tyčky, balón šel přímo ke mně a já jsem vystřelila. A byl to gól! Měla jsem takovou radost! Ještě si pamatuji, že se taťka rozbrečel a říkal těm trenérům, že by už měli konečně začít hrát, když i holka jim dala gól. (smích)

Jak dlouho jsi v Polomi hrála?

V podstatě do čtrnácti. Pak jsem přešla do Hlučína, do ženského fotbalového týmu.

A jsou nějaké rozdíly mezi mužským a ženským fotbalem?

Tak určitě. S kluky je to spíš kombinační hra. My předvádíme takové nakopávání ba-

Možná patříte mezi ty, kteří si myslí, že dnešní mládež nemá o nic zájem, ničemu se nevěnuje a jen sedí u televize. Něco pravdy na tom bude, ale určitě to není pravda celá. U příležitosti historického výročí TJ Velká Polom jsem byla požádána, abych připravila krátké rozhovory se členy a bývalou členkou tohoto sdružení, kteří dosáhli úspěchů, možná právě díky základně TJ.

lónu dopředu na útočníky, až druhý poločas hrajeme kombinační fotbal a začne to trochu vypadat.

Připadá Ti mužský fotbal tvrdší než ženský?

Ne. Vůči mně vůbec. Kluci se spíš smějí, že hrají proti holce. Když jsem si je pak „vyškolila“, tak se nestačili divit. S holkami je to jiné.

Ted' hraješ za Baník. V kolika letech ses do týmu dostala?

Hlučín přešel pod Baník, vlastně si nás od této sezóny vzali pod křídla.

Dokonce ses účastnila i soustředění, kde se vybíraly hráčky pro reprezentaci. Jak ses do výběru dostala?

Reprezentační trenér se ozval tomu našemu, aby mu poslal nějaké dvě dobré hráčky, u kterých si myslí, že by na reprezentaci měly. První kondiční soustředění bylo v únoru ve Spindlerově Mlýně. Týden jsme rychlostně a vytrvalostně běhaly. To druhé bylo herní, kde se soustředilo na hru, a probíhal výběr osmnácti lidí pro reprezentaci. Konalo se to blízko Liberce. Už o něco šlo, nešlo jen o běh, ale také o to, co člověk s balónem dovede, jak mu to fotbalově myslí.

Takže se fotbalu chceš věnovat i později?

Určitě nejsem ten typ, co by se jím živil.

Čemu by ses chtěla věnovat? Chtěla bys trénovat?

Tak jestli to vyjde, tak bych chtěla někam na vysokou. Trénovat ani ne. Uchytit se jako trenérka by bylo hodně těžké.

Na závěr, kdybys měla někomu poradit, na co by se měl zaměřit, aby dosáhl toho, co Ty?

Co se týče holek, tak je to jednodušší. Konkurence není tak velká, ale dost holek na to nemá a ani o to nemá zájem. Možná, že kdyby se ženský fotbal více propagoval, tak by se to zlepšilo.

V pořadí druhým je **JAN NĚMEC**. Tento osmnáctiletý velmi nadějný sportovec se neomezil jen na fotbal. Od tří let lyžuje. Dnes patří do klubu SKI Vítkovice Bílá a řadí se mezi členy juniorské reprezentace České republiky. Letos se zúčastnil Mistrovství světa juniorů v Crans Montaně. Ale přes veškeré úspěchy nezanevřel na svou základnu. Pravidelně nastupuje ve fotbalových utkáních dorostu TJ Velká Polom a účastní se Vesnické olympiády, kde nás zdatně reprezentuje. Jeho disciplínami jsou běh a cyklistika, protože jak jste si už jistě všimli, jeden sport mu nestačí. Ve svém volném čase, i když si nejsem jistá, jestli mu ještě nějaký zbývá, se věnuje tenisu. I jemu jsem položila pár otázek:

Kdybys měl zhodnotit, co Tě víc baví, volil bys fotbal nebo lyžování? Předpokládám, že to jsou Tvé stěžejní sporty.

Lyžování pro mě bylo vždy na prvním místě a asi už to tak i zůstane. Víc mě baví také proto, že tomu věnuji nejvíce času nejen v zimě. Z velké části je to zásluha mých rodičů, kteří mě k lyžování vedli od malička.

Věnuješ se ale i jiným sportům. Chtěl by ses v budoucnu sportem živit? Nebo třeba trénovat? S takovými zkušenostmi?

Živit se sportem by pro mě bylo úžasné, nejsem si ale jistá, čím se chci živit. Trénování mě samozřejmě láká.

Jak ses dostal k Vesnické olympiádě? Trénuješ na ni nějak?

Vesnickou olympiádu jsem běžel i minulý rok, takže jsem se zúčastnil i tento rok. Nijak zvlášť jsem se nepřipravoval, kondiční trénink mám v letní přípravě na lyžařskou sezónu, což je celoroční práce.

A naposledy fotbal. I Tebe se zeptám, jaký je to pocit – dát gól?

Nepopsatelný. ▲

⚽ Posledním dotázaným je šestnáctiletý mladý muž. Slovo muž používám záměrně. Věkem je sice hráčem dorosteneckého mužstva TJ Velká Polom, dal za ně již několik gólů a je jejich kapitánem. Zároveň je ale nejmladším hráčem, který při zápase A týmu mužů TJ Velká Polom vstřelil branku. Statistiku si tedy již navždy zapamatují jeho jméno. Je to **MARTIN MUČKA**. Fotbalu se věnuje odmalička. Začínal stejně jako Alžběta Marková. Nějaký čas dokonce nabíral zkušenosti na hostování v Háji ve Slezsku. Vrátil se ovšem zpět do Polomi, kde nyní nastupuje do každého zápasu, aby protihráčům předvedl svůj um. Kromě fotbalu vyzkoušel již mnoho sportů, které mají něco společného s míčem, žádnému se ovšem nevěnuje tak naplno jako fotbalu.

Také Martina jsme se zeptala:

Proč se věnuješ zrovna fotbalu?

K fotbalu jsem se dostal už v šesti letech. Zvolil jsem si ho proto, že v té době se snad ani nedalo nic jiného provozovat a navíc jsem ho rád sledoval.

Jak se stalo, že ses účastnil onoho tak významného utkání A týmu? Popiš nám, jak se to všechno seběhlo.

Původně jsem ani nevěděl, že mám na zápas jít. Během dopoledne jsem obdržel SMS, že je mužů málo a mám přijít. I když jsem moc nedoufal, že bych se mohl na hřiště „podívat“, tak jsem dostal šanci na závěrečných deset minut. V samotném závěru jsem dostal nahrávku mezi dva protihráče, uviděl jsem vyběhajícího brankáře a vracejícího se obránce, zkusil jsem vystřelit a poté už jsem jen viděl balón zapadající k pravé tyči.

Je rozdíl, když dá člověk gól za muže a za dorost? Vše sis již vyzkoušel, tak můžeš srovnávat.

Rozdíl v tom určitě je, i když každý gól je něčím výjimečný. Ovšem tenhle okamžik zůstane v mé paměti do konce života.

A jak každý gól prožíváš?

Z každého vstřeleného gólu mám samozřejmě radost, ale na prvním místě je pro mě úspěch týmu. První gól za muže jsem ovšem na hřišti ani prakticky neoslavil, protože jsem tomu sám nemohl uvěřit. Chvilky po onom gólu byly nepopsatelné a zároveň nezapomenutelné. ▲

Tereza Mučková, Květen 2011

JÓGA JE POHYB A POHYB JE PŘIROZENOU SOUČÁSTÍ ČLOVĚKA.

Víte, co je to jóga?

Jsem dlouholetou členkou Klubu jógy Ostrava. Začínala jsem tam jako cvičenka. K cvičení jógy mě přivedly mé tehdejší zdravotní potíže, které se cvičením velmi zmírnily. Toto cvičení jsem pak začala propagovat i u nás ve Velké Polomi. Bylo to v roce 1986.

Začínali jsme tehdy s dvanácti členy. Dnes je nás v oddíle jógy více než třicet a zájem stále roste. Máme už také další dvě vyskolené cvičitelky, a to Zdeňku Tvarůžkovou a Libuši Bymovou. Ze cvičení máme radost a dobrý pocit, že děláme něco pro své zdraví. Vždyť už zakladatel Sokola Dr. Miroslav Týr hlásal – ve zdravém těle zdravý duch.

Ludmila Piešová

Vesnické sportovní hry

Vesnická olympiáda

Sportovní pohár

Všechny tři názvy v titulku článku mají jedno společné – touhu bavit se sportem, soutěžit, poznávat nové přátele a současně udělat něco pro sebe a – světe, div se, i pro druhé. O čem je vlastně řeč? O 26 let trvající tradici pestrého sportovního soutěžení, které začalo jako celoroční soutěž jednotlivců v nejrůznějších sportovních disciplínách pod názvem „Sportovní pohár“ pro sportující občany Velké Polomi. Dodnes pokračuje již 16. ročníkem sportovního soupeření obcí pod názvem „Vesnické sportovní hry“.

K přejmenování soutěže z původního názvu „Vesnická olympiáda“ došlo poté, co organizátoři zcela nečekaně obdrželi oficiální upozornění České olympijské a.s. na nelegální užívání olympijské symboliky. Co se dá dělat, sláva naší soutěže dorazila až do matičky Prahy, a proto se jistě soutěž může oprávněně pyšnit podtitulem „Soutěž o nej sportovnější obec střední Evropy a okolí“. Do dnešní podoby dospěla naše soutěž díky nezištné aktivitě početného organizačního týmu lidí z dnes deseti obcí našeho regionu.

V letošním roce se soutěže účastní kromě naší obce také Dolní Lhota, Vřesina, Krásné Pole, Plesná, Dobroslavice, Hlubočec, Těškovice, Horní Lhota a Pustá Polom. Toto složení je v posledních ročnících stále (a díky kapacitě sportovišť a systému soutěže se počet 10 obcí ukazuje jako maximálně možný). V minulosti se zapojily také „reprezentace“ Hrabyně, Kyjovic, Budišovic, Háje ve Slezsku a Děhylova.

Organizační výbor tvořený zástupci všech zúčastněných obcí se schází pravidelně na

začátku nového ročníku a dohodne propozice včetně výběru soutěžních disciplín. Jejich složení dozná sice občas změny, ale najít novou disciplínu atraktivní pro všechny zúčastněné a prosadit ji do programu není zrovna snadné. Aktuálně jsou na programu her plavání na 100 m, stolní tenis, dráhové kulebky, přespolní běh na 4 km, badminton, volejbal, nohejbal, cyklistika – cross country na 20 km, lukostřelba, sálová kopaná a střelba ze vzduchovky. V každé disciplíně reprezentuje obec jedno družstvo. Pokud se

jedná o soutěž v individuálním sportu (například střelba, běh či cyklistika), tvoří družstvo čtyři závodníci a započítávají se vždy tři nejlepší výsledky. Do celkového hodnocení ročníku se pak každé obci nezapočítávají dvě nejhorší umístění.

Kromě této sportovní stránky má soutěž i společenský rámeček. Každý pořadatel se v rámci svých možností snaží zajistit co nejlepší podmínky pro jím organizované soutěže a celý ročník pak tradičně končí závěrečným večírkem s vyhlášením výsledků, kulturním programem a tancem. V minulosti se podařilo i tato setkání zpestřit účastí známých a úspěšných sportovců, jako jsou medailista z olympiády 2000 – sportovní střelec Martin Tenk nebo nadšený cyklista Víta Dostál.

Přestože bez peněz se dnes neobejde nic a nikdo, daří se nám za podpory zúčastněných obcí, jejich společenských organizací, nezištných sponzorů a dobrovolných organizátorů dlouhodobě naši soutěž rozvíjet a nabízet tak možnost sportovního využití nejen na poli závodního a soutěžního sportu, ale i na úrovni rekreační, a to v široké nabídce disciplín. I když nevedeme dlouhodobě přesné statistiky, zúčastní se každoročně v souhrnu všech disciplín přes 400 závodníků. Občas zalitujeme nepříliš velkého zájmu zúčastnit

se a reprezentovat tak svou obec mezi mladšími sportovci, ale i tady, jak se zdá, se v poslední době blýská na lepší časy.

Rád bych zmínil sportovní úspěchy Velké Polomi na tomto poli. Výsledky naší obce již tradičně nedávají spát ostatním soupeřům. Vždyť dvanáct vítězství z 15 ročníků jistě není náhoda. Loňské vítězství se navíc dá označit za zcela drtivé, zatímco o ostatní místa probíhal boj do poslední chvíle, o vítězi nebylo pochyb. Děkuji proto všem, kteří svými sportovními výkony k tomuto výsledku přispěli, a věřím, že se přitom taky dobře pobavili.

Rádi mezi sebou uvítáme další zájemce o reprezentaci obce, a jak napovídají dosavadní dílčí výsledky, v těžkém sportovním boji o obhajobu loňského vítězství.

Podrobné informace, reportáže i fotodokumentaci z akcí najdete na internetové adrese www.hlubocec.cz/vesnice-sportovni-hry/2011.

Na závěr stručný přehled výsledků letošní části závodů a přání Sportu zdar!

1. plavání	2. stolní tenis	3. kuželky	4. badminton	5. přespolní běh	Celkové výsledky po 5. soutěži OBEC	Body
1. Vřesina	1. Vřesina	1. Vřesina	1. Plesná	1. Dolní Lhota	1. Vřesina	41
2. Velká Polom	2. Hlubočec	2. Dobroslavice	2. Dolní Lhota	2. Těškovice	2. Plesná	30
3. Hlubočec	3. Horní Lhota	3. Krásné Pole	3. Krásné Pole	3. Horní Lhota	3. Velká Polom	30
4. Dobroslavice	4. Plesná	4. Dolní Lhota	4. Velká Polom	4. Pustá Polom	4. Dolní Lhota	28
5. Krásné Pole	5. Pustá Polom	5. Velká Polom	5. Horní Lhota	5. Vřesina	5. Horní Lhota	28
6. Plesná	6. Dobroslavice	6. Těškovice	6. Vřesina	6. Plesná	6. Krásné Pole	27
7. Těškovice	7. Velká Polom	7. Horní Lhota	7. Těškovice	7. Velká Polom	7. Dobroslavice	25
8. Pustá Polom	8. Krásné Pole	8. Plesná	8. Pustá Polom	8. Dobroslavice	8. Těškovice	22
9. Horní Lhota	9. Dolní Lhota	9. Pustá Polom	9. Hlubočec	9. Krásné Pole	9. Hlubočec	21
10. Dolní Lhota	10. Těškovice	10. Hlubočec	10. Dobroslavice	10. Hlubočec	10. Pustá Polom	21

Kamil Drozdek, Velká Polom

Velkopolomské okruhy

Letos se konal již jedenáctý ročník silničního cyklistického závodu amatérů Velkopolomské okruhy, který je zařazen do seriálu Slezského poháru amatérských cyklistů. Závody si za léta své existence získaly velkou oblibu, a to nejen u závodníků, ale také u diváků. Trať závodu obvykle vede přes Háje ve Slezsku, Jilešovice, Dobroslavice a Plesnou zpět do Velké Polomi – okruh měří vždy cca 17 km. Prezentace účastníků a vyhlášení vítězů jednotlivých kategorií se koná u nás, ve Velké Polomi. Účastníci jsou amatérští nadšenci různých věkových kategorií, začínáme věkem 15 let a dále již věkovou hranici

neomezujeme. Často máme příležitost vidět i nejlepší cyklisty republiky. V letošním roce jimi byli např. účastníci v kategorii ELITE (věk 19 a více let, absolvování sedmi okruhů). V rámci oslav 100. výročí Tělovýchovné jednoty Velká Polom se závod v letošním roce jel navíc jako mistrovství Slezského poháru (více o Slezském poháru na www.spac-os.cz) a byl vypsán pro šest kategorií mužů a dvě kategorie žen. Díky pomoci dobrovolníků, kteří organizačně pomáhají zajišťovat závody, bývají všichni zúčastnění spokojeni a průběh závodů bývá hladký. Tímto bych chtěl všem, kteří se na organizaci závodů podílejí poděkovat a příště nás přijďte opět povzbudit.

Jiří Kopřiva,
hlavní pořadatel

Velká Polom – to je také tenis

V naší obci se první zájem o tenis datuje okolo roku 1960, kdy několik „mladých“ z horního konce vesnice rozšířilo hřiště staré základní školy opuštěné volejbalisty a s dřevěnými páčkami začalo hrát tenis. K dalšímu rozvoji došlo po dobudování Sokolovny v roce 1967, kdy si několik všestranných sportovců (L. Čížek, J. Salga, Z. Kadula, J. Furmánek, L. Bartoš, A. Juchelka, V. Kozelský a další) vlastnoručně upravilo volejbalový kurt pod Sokolovnou. Koupili síť a začali s amatérskou hrou už s regulérní tenisovou výzbrojí. V této době oficiální začlenění tenisu do struktury TJ Sokol naráželo na nepochopení některých funkcionářů, a tak jeho další rozvoj spočíval v nadšení výše uvedených členů. Později byl kurt přemístěn za benzinku a teprve v roce 1975 byl upraven kurt na místě dnešního kurtu č. 1, tentokrát už s pomocí techniky JZD, kdy byl kurt odvodněn, opatřen návozem kamene a škváry z třebovické elektrárny s antukovou úpravou povrchu.

Tím byly položeny solidní základy pro vznik organizované formy tenisu v rámci TJ Velká Polom. K tomu došlo v roce 1977, kdy se do tenisových aktivit zapojili noví „přistěhovalci“ i přespolní. Prvním předsedou nově vzniklého tenisového oddílu se stal Jaroslav Zděblo (převzal od J. Kodeše pohár „Rakety za Mír“ pro nově vzniklé tenisové oddíly). Tenisté kurt oplotili a ve složení Zděblo J., Zděblo P., Zděblo I. a Dyntar J. začali hrát soutěž neregistrovaných hráčů. Jeden kurt neumožňoval zapojení tenistů do soutěží ČSTV, a proto se tenisté za pomoci volejbalistů a techniky místního JZD pustili do výstavby dvou dalších dvorců dokončených v roce 1983.

"Kořeny této krásné hry je možno najít ve starořeckých gymnasiích, kde se hrála hra zvaná "Schairistike", o které řekl Ovidius: "Lehké míče se stejně odrážejí od velké rakety". Byla to doba míčů šitých z kůže a plněných mechem a bambusovými vlákny. První skutečné míče s gumovou duší, obalenou meltonem a nahuštěné vzduchem byly vyrobeny v Anglii firmou Slazenger. Také rozměry hřiště a pravidla hry prošly vývojem a teprve vystavením patentu č. 685 z 23. 2. 1884 byla vydána první pravidla hry zvané Lawn-tenis" – tolik slovník.

Tenisty posílily zkušené ženy, doposud hájící barvy Dolního Benešova, a družstvo v základním složení J. Zděblová - Adamčíková, Z. Zděblová, J. Dyntar, P. Zděblo, I. Zděblo, T. Doležal, J. Tománek a J. Němec hrálo osm let soutěže družstev. Největšího úspěchu dosáhli tito samouci postupem do sdruženého okresního přeboru.

V letech 1997 a 1998 byly kurty nejvíce vytíženy, neboť zde hrálo i družstvo žáků složené z dětí členů oddílu.

Členové oddílu se rozrostli na cca 25 členů a postupně zvelebovali a rekonstruovali areál do současné podoby. Pro ilustraci časové a finanční náročnosti – tenisté ročně

průměrně odpracovali 550 brigádnických hodin a skládali se na roční rozpočet 20 - 40 tis. Kč (dle náročnosti úprav). V současnosti se klub pod vedením P. Zděbla věnuje jen amatérské a rekreační činnosti, přičemž K. Zděblová trénuje zájemce z řad dětí ve věku 5 až 9 let).

Kolektiv Tenisového oddílu Velká Polom

Když odbíjená dorazila do Velké Polomi

Odbíjená neboli volejbal je kolektivní míčová hra, která vznikla v 90. letech 19. století v USA. Do Evropy se dostala koncem 1. světové války. V roce 1924 byl založen Československý volejbalový a basketbalový svaz, v roce 1946 pak samostatně Československý volejbalový svaz. Mezinárodní federace volejbalu (FIVB) byla založena roku 1947 v Paříži. Tolik z encyklopedického slovníku.

Řečeno slovy doktora z filmu Vesničko má středisková, dorazila tato „vymoženost“ – to znamená volejbal – i do naší obce. První zmínka o volejbalu v naší obci hovoří o konci 30. let minulého století, kdy po vzoru trampských osad, ve kterých se volejbal hrával, údajně začaly pokusy o založení družstva odbíjené mužů. Tyto zmínky jsou pouze vzpomínkami pamětníků, nezachovaly se žádné dokumenty, které by toto potvrdily.

Skutečné začátky volejbalu v naší obci Velká Polom se tradují do poloviny 50. let minulého století. Skupinkou původně pro vlastní potěšení hrajících mužů byl založen oddíl volejbalu a přihlášen do přeboru okresu Bílovec. Zápas se hrál na Katerajni na sokolském hřišti s hliněným povrchem vylepšeným pískem. Jako šatna sloužila některá ze tříd tehdejší dřevěné školy. Na utkání u soupeřů se dojíždělo na kolech, autobusy nebo vlakem, v lepším případě „Pobědou“ doktora Stacha, do které se naložil celý „manšaft“ a nejmenší musel jet v kufru.

Zakládajícími hráči byli Anti a Láda Drastichové, Jarek Drozdek, Pavel Slavík, Jaroslav Slivka, MUDr. Jaromír Stach, Zdeněk Švidrných, Jiří Svoboda, Ladislav a Mojmír Výtiskovi, Rudolf Válek. V roce 1962 bylo mužstvo doplněno o výborné hráče – smečáře Slávka Příchodského a univerzála Mirka Ličku. Do mužstva na přelomu 50. a 60. let přichází postupně řada dalších hráčů – Luboš Musial, Mirek Martiník, Mirek Drastich a řada dalších.

Po vítězství v okresním přeboru postoupilo mužstvo do krajské soutěže Ostrava. Jeho největším úspěchem bylo umístění na třetí pozici.

Po prodeji sokolského hřiště na Katerajni byl nový kurt se škvárovým povrchem vybudován v prostoru současného vstupu do budovy Sokolovny. Pro nezbytné terénní a stavební úpravy před Sokolovnou byl i tento kurt zrušen a bylo nutno urychleně zřídit nové dočasné volejbalové hřiště. Tento

provizorní kurt byl k nelibosti hráčů kopané umístěn v rohu travnaté plochy fotbalového hřiště, poblíž pozemku pana Hahna. Hřiště vzniklo sejmutím trávníku, úpravou plochy a osazením mobilních kúlů. Toto hřiště bylo v užívání asi jeden rok.

V polovině 60. let minulého století, kdy doznívala éra zakladatelů oddílu volejbalu, se zásluhou pana Lubomíra Čížka začalo tvořit družstvo, které chtělo pokračovat v nastolené tradici. Nejprve žákovské družstvo naší ZDŠ, které absolvovalo školní turnaje, později ostaršení dorostenci, doplnění volejbalisty z Dolní Lhoty, Čavisova, Hrabyně a Horní Lhoty, tvořili družstvo hrající Opavský okresní přebor. Zápas se vrátil na hřiště pod Sokolovnou na již antukový povrch, který však neměl správný podklad, byl klouzávý, a tudíž nebezpečný.

V první polovině 70. let minulého století dochází k výstavbě regulérního antukového hřiště na bývalém kluzišti (dnes tenisový kurt v horní části sportovního areálu vedle tribuny).

V této době ve Velké Polomi dospěla generace volejbalistů, pod vedením Jaroslava Rychlého, hrajícího trenéra z Dolní Lhoty. Příchodem posíl Antonína Juchelky, Jaroslava Tománka, později bratří Zdeňblů a Jaroslava Dyntara se družstvo mužů stabilizovalo, nebylo už zapotřebí přespolních hráčů. Družstvo mužů hrálo přebor okresu Opava a umísťovalo se v konkurenci družstev Hlučína, Vítkova, Hradce nad Moravicí a rezervních družstev z Opavy-Kateřinek (2. liga) na předních místech. Družstvo se zúčastňovalo turnajů v Opavě, které měly mezinárodní účast (Polsko, Slovensko). Největším úspěchem bylo finále turnaje, ve kterém startovalo i polské prvotní družstvo ROW Rybník.

Členové oddílu: Lubomír Čížek, Antonín Jučelka, Bruno Majer, Jiří Vrbka st., Karel Onderka, Jaroslav Kůrovec, Jaroslav Tománek, Petr Zděblo, Ivan Zděblo, Jaroslav Zděblo, Milan Žídek, Jiří Kubečka, Václav Lichý, Ivo Kozelský, Miloš Kozelský, Jaroslav Zahuta, Miroslav Mikolášek, Zdeněk Kopřiva, Dalibor Bartoš, Miroslav Drastich, Vratislav Biskup, Tomáš Martiník, Jiří Kopřiva st.

Po roce 1990 družstvo přestoupilo do soutěží města Ostravy, nastal útlum činnosti z důvodu pracovního vytížení a úbytku hráčů.

Nedařilo se vhodně doplnit družstvo o mladší hráče. V roce 2002 družstvo mužů ukončilo soutěžní činnost, pokračovalo v kategorii „rekreační sport“. V současnosti se pravidelně zúčastňuje „Vesnické olympiády“, kde svými výsledky významně přispívá k tradičním vítězstvím Velké Polomi.

Družstvo mužů se schází každý pátek v tělocvičně místní ZŠ.

Nedílnou součástí oddílu volejbalu je družstvo žen, které zahájilo svoji činnost počátkem 80. let minulého století. Družstvo žen,

posílené několika hráčkami, z Ostravy hrálo soutěž okresního přeboru. V řadě ročníků se ženy umísťovaly na postupovém místě do krajského přeboru. Tento však nehrály z důvodu absence mládežnického družstva, což bylo podmínkou účasti v této soutěži. Náplastí byla účast na četných regionálních turnajích, kde rovněž potvrzovaly svoji kvalitu. Členky oddílu: Libuše Peřichová, Dáša Kubánková, Věra Zděblová, Jana Zděblová, Zuzana Zděblová, Ludmila Bubíková, Irena Petrušková, Věra Ludvíková, Miluše Ryglová, Pavla Doležalová, Kateřina Doležalová, Miroslava Kopřivová, Renáta Drozdková, Eva Bolková, Petra Večeřová, Radka Burkovičová. Družstvo žen ukončilo činnost v roce 2003. Stejně jako družstvo mužů pokračuje v kategorii „rekreační sport“, schází se pravidelně každý pátek v tělocvičně a tvoří spolu s družstvem mužů celek, který pomáhá vyhrávat naší obci „Vesnickou olympiádu“.

Přijďte mezi nás rozhýbat tělo, zažít trochu adrenalinu, udělat si správnou „žizeň“, mít dobrý pocit ze hry, i když se pokaždé nevyhrává. Byla by škoda, kdyby tak populární sport jako je volejbal, rozvíjející všestrannost a týmového ducha, neměl v naší obci následovníky.

Naší mateřské organizaci – TJ Velká Polom – přejeme do další „stovky“ rozvoj a úspěšnou činnost ve všech sportovních odvětvích. Ať naši následovníci mohou říci, tak jako my volejbalisté, „Dobrá práce“.

**Za oddíl odbíjené Dalibor Bartoš
a Karel Onderka**

HRA KRÁLŮ – ŠACHY

Šachová hra má určitě své kouzlo, což dokazuje i fakt, že se nám s drobnými úpravami dochovala už z dávno zapomenuté historie. Dnes už nikdo přesně neví, kdy, kde a jak vznikla, a její pravý původ nám již zřejmě zůstane navždy utajený. Můžeme jen říci, že šachy každému přináší něco jiného. Pro někoho jsou zábavou, pro jiného sportem, pro dalšího vášní a pro někoho znamenají vědu.

V historii Velké Polomi má „hra králů“ dlouhou tradici. V organizované podobě se zde začala hrát začátkem 50. let 20. století zásluhou velkého propagátora šachu – pana Adolfa Zdražily (1910–1978). Díky němu se začaly organizovat jak místní turnaje, tak i přátelská utkání s mužstvy okolních vesnic. Tehdy byly šachy ve Velké Polomi ve veliké oblibě. Hrací místnost se nacházela v hostinci U Blažejů.

Velké popularitě se těšil také turnaj čtyř obcí, kterého se účastnily vesnice Horní Lhota, Dolní Lhota, Krásné Pole a samozřejmě Velká Polom.

Na přelomu 50. a 60. let došlo k útlumu šachové činnosti v obci, k částečnému obnovení dochází až na počátku 70. let. Hrací místností se stal tehdy „Klub důchodců U Karole“. V roce 1978, po smrti pana Zdražily, však organizovaná šachová činnost v obci na dlouhé roky ustala. K jejímu obnovení došlo až v roce 1985 zásluhou syna pana Zdražily, Jaromíra, a to již pod hlavičkou TJ Velká Polom.

Zájem o šachy byl obrovský, začaly se hrát mistrovské soutěže družstev, přebor oddílů i pravidelné bleskové turnaje o Vánocích. Poslední léta jsme začali spolupracovat s šachovým oddílem TJ Sokol Háj ve Slezsku. Vypomáháme si v soutěžích družstev, ale také společně s nimi hrajeme přebor oddílů. Loni jsme k 25. výročí oficiálního založení šachového klubu uspořádali turnaj v rapid šachu, kterého se zúčastnilo 44 hráčů z různých koutů celé severní Moravy a Slezska.

Snažíme se navázat na úspěchy a tradice z let minulých. Opět jsme uspořádali Vánoční turnaj v bleskovém šachu, ve kterém zvítězil Zdeněk Šnyta z Hrabyně.

Klubový přebor v ročníku 2010 – 11 vyhrál opět Pavel Byma ml., který absolvoval celý turnaj bez ztráty bodu. Na druhém a třetím místě se umístili zástupci Háje ve Slezsku, druhý Milan Kalavský, třetí Miroslav Trojek. Pořadí nejlepších hráčů z Velké Polomi: na 6. místě se umístil Ing. Radim Holeček a na 8. místě Pavel Byma st. Turnaje se celkem zúčastnilo patnáct hráčů z Velké Polomi a Háje ve Slezsku.

V okresním přeboru družstev jasně dominovalo družstvo ŠKTP Hrabyně „A“. My jsme soutěž dokončili na 8. místě – v klidných vodách středu tabulky bez hrozby sestupu. Nicméně, toto umístění neodpovídá kvalitě hráčů na soupisce. Celou sezonu provázely družstvo nevyrovnané výkony a časté zbytečné ztráty bodů.

V sobotu 21. května 2011 se opakoval loňský úspěšný turnaj v rapid šachu (druhý ročník). Na našich internetových stránkách <http://sachy.tjvelkapolom.cz> se dozvíte všechny aktuální informace o uskutečněných i chystaných činnostech klubu.

Šachový kroužek se schází každý pátek od 16 hodin v Kulturním středisku.
Za šachový oddíl jeho předseda Pavel Byma ml.

Když se řekne sokolovna...

Jak je všeobecně známo, byla naše obec osvobozovacími boji v roce 1945 velmi poničena. Na podporu obnovy vznikla myšlenka s názvem „Naše obec Velká Polom“. Po Československé republice byly rozeslány fotografie zničených objektů s prosbou o finanční výpomoc. Na konto této akce se sešla nečekaně vysoká finanční hotovost. Při jejím rozdělování potřebným byla Sokolu přidělena značná částka, pozdější měnovou re-

formou v roce 1953 byla přepočtena na částku 200.000,- Kč. Částka byla ovšem finančními subjekty blokována a Sokol o ni málem přišel. Pro nezbytnou potřebu šaten pro oddíl kopané, který měl k převlékání pouze dřevěný nouzový domek, byly po několika žádostech finance na výstavbu uvolněny. Stavba šaten začala v roce 1960 vybagrováním základů, práce byly prováděny zpočátku ryze brigádnicky. Stavební komise

pro dozor, řízení a koordinaci, která měla stavbu „pod palcem“, pracovala ve složení Alois Tvarůžka, Vladimír Kusyn, Bernard Holeček, Miroslav Tománek, Rudolf Válek a František Malík.

Původní záměr postavit šatny byl po zajištění dalších finančních prostředků rozšířen o záměr výstavby sálu a jeviště, avšak na jeviště už nedošlo. Po počátečním nadšení brigádnický elán upadal. Tehdejší místní národní

výbor pomáhal organizováním brigádníků přes společenské organizace v obci, nakonec byla stavba dokončena placenými profesemi a slavnostně otevřena 4. října 1964.

V minulých letech zde byla provedena spousta úprav, přestaveb, vylepšení a zkulturnění celou řadou obětavých členů a občanů. Budiž vzdán velký dík všem, kteří se na úpravách podíleli a přispěli tak k dnešnímu hezkému stavu Sokolovny, vždyť ta slouží nejen sportu, ale všem spoluobčanům naší obce.

Miroslav Drastich, bývalý cvičitel a náčelník Sokola, Květen 2011

VŠECHNO ZAČALO PŘED DVĚMA LETY VZNIKEM TÝMU BENJAMÍNKŮ VE VELKÉ POLOMI.

Zkusili jsme Baník Ostrava aneb Úspěchy nejmenších

Sešla se zde parta kluků ve věku od čtyř do osmi let a pod vedením trenérů Rosti Vaňka a Tomáše Kaspříka začali objevovat krásu fotbalu. Učili se prvním fotbalovým krůčkům, zažívali si pravidla fotbalu a poznávali, co je to sounáležitost s týmem. Za to patří oběma trenérům velký dík.

Po roce stráveném v týmu Velké Polomi se Matěj Kaspřík úspěšně začlenil do týmu Baníku Ostrava U9 a přestoupil na hostování. O půl roku později se to samé povedlo i Matyášovi Bittovi, který přestoupil do týmu o rok mladších dětí Baníku Ostrava U8.

Tréninkové centrum nejmladších fotbalistů se nachází při Základní škole J. Šoupala v Ostravě-Porubě, což je pro nás z Velké Polomi velice příhodná lokalita. Areál disponuje dvěma travnatými tréninkovými plochami, jedním hřištěm s umělou trávou a tělocvičnou. Jednotlivé týmy Baníku Ostrava jsou rozděleny dle ročníku narození hráčů, což znamená, že mezi kluky neexistují věkové rozdíly.

Absolvovali jsme několik turnajů – v Praze, Teplicích, Brně, Opavě a Žilině. Některé úspěšně, jiné méně. Výsledky však v tomto věku nejsou až tak podstatné, především se jedná o komplexní přípravu nejmladších fotbalistů pro roky nadcházející. Rád bych také zmínil fakt, že jedním z trenérů FCB U8 je jeden z „našich“ z Velké Polomi – Peter Chalachan.

Věřím, že se oběma klukům bude i nadále dařit a přeji jim hodně úspěchů v jejich fotbalovém i osobním životě.

Martin Bitta

POZVÁNKA

na oslavy 100 let od založení organizované tělovýchovy v obci Velká Polom
a 60 let novodobé historie kopané ve Velké Polomi

**Srdečně Vás zveme na
SPORTOVNÍ DEN
v sobotu 25. června 2011
v areálu TJ Velká Polom.**

PROGRAM:

- 8.30 - 11.30 Turnaj mladých fotbalistů (benjamínků) za účasti čtyř družstev
14.00 Slavnostní zahájení oslav a vystoupení pěveckého sboru Paprsek
14.30 - 16.00 Mezinárodní fotbalové utkání "starých gard" Velká Polom - Oravská Lesná (Slovensko)
16.30 - 18.15 Fotbalové utkání hráčů Velké Polomi: HORŇÁCI - DOLŇÁCI
V průběhu celého slavnostního dne (od 8.00 do 12.00 a od 14.00 do 20.00 hodin)
Výstava o sportovní historii ve Velké Polomi v sále Sokolovny

O přestávkách mezi
utkáni sportovní ukázky
a program s účastí "mistrů
Evropy a světa"
v žákovských kategoriích.

Celé odpoledne bohatý
doprovodný program
pro děti (soutěže
– lukostřelba,
střelba ze vzduchovky,
házení míčků, projížďky
na koních, skákací hrad
a další atrakce).

Slavnostní ukončení SPORTOVNÍHO DNE

Velký letní karneval (od 20.00 hod
do brzkých ranních hodin),
hraje skupina "VIZE"
Občerstvení pro celý den zajištěno.
Srdečně zve Výbor TJ Velká Polom.

